

Илия. Махнете го отъ носъ тѣ ми, за Бога!

Максѣ. Рѣшявайте са скоро.

Илия. Какво да са рѣшявамъ?

Максѣ. Или нѣма вече да стѣпните въ тѣзи кѣща — или сега грѣмновамъ.

Илия. Но — като ми хортувате тѣй. Помислете си малко, Г-не, вие имате мархавица.

Максѣ. Пазете са че ако кихна — нѣма ви вече на този свѣтъ (*кани са да кихни*)

Илия. Наздравица, наздравица — ето ма отивамъ си (*избѣгва*)

ЯВЛЕНИЕ ТРЕТО.

Максѣ. (*самъ*)

Ха, ха, ха — испрѣждосахми едно плашило. Отѣрвахъ едно момиче отъ единъ — безъ да я видя каква е. — Би желалъ да я видя — да ма награди бари съ една цалувка. — За побѣдителя нѣма почивка! Сега да намѣримъ Г-жя Дромелъ съ твѣрдоглава та ѣ внука. Пищовъ не е вече нуженъ за сега (*скрива го*). Крушума има голѣма сила — но и ѣзика още по голѣма. Кой то знае да го употрѣби добрѣ — той пакарва топове да прѣстанатъ. Пост, ето една жена — може би сѣщата, съ коя то трѣбва да са сродѣхъ.

ЯВЛЕНИЕ ЧЕТВѢРТО.

Г-жя Дромелъ. Максѣ Хелфенщайнъ

Г-жя Дромелъ. (*за себѣ си*) Единъ непознатъ?! Да не бѣди приятель тѣ на Г-жя Блюте.

Максѣ. Извинете — азъ тѣрся Г-жя Дромелъ.

Г-жя Дромелъ. Намѣрихте я вече.

Максѣ. Дозволете ми да ви са прѣставя и азъ. Име то ми е Максѣ Хелфенщайнъ.

Г-жя Дромелъ. Помагачъ тѣ?

Максѣ. Да, сѣщій.

Г-жя Дромелъ. Добрѣ ми дошле като е тѣй.